

נספח 2

משפטים לגזירה

אם אני מגלה שנגעו לי בקלמר בלי רשות

אם לוקחים לי את הספר באמצע הקריאה

אם האפרוח הקטן שלי מת

אם קיבלתי ציון גרוע במבחן

אם נולד תינוק חדש במשפחה

אם קנו לי ילקוט חדש

אם ניצחתי בחידון

אם אני שומעת שגנב מסתובב בשכונה

אם הפסדתי את האוטובוס

אם מודיעים על טיול שנתי

אם כל המשפחה נוסעת לדודים

אם אני צריכה להחליט לאיזה חוג להירשם

אם שתי חברות מזמינות אותי לשחק אתן באותו יום

מסופר על אחד מצדיקי פולין שכל מי שהיה בא אליו מלא מכאובים וצרות היה נושע.

פעם שאל אותו משמשו: איך יתכן שכל אחד שבא לכאן נושע מצרתו? הרי לפעמים הצרה היא עונש על חטא מסוים, אז אם מגיע לו עונש כיצד הוא מתבטל לאחר הביקור של האדם כאן?

ענה הצדיק: כאשר מגיע לכאן יהודי ומספר לי על מכאוביו אני כל-כך מצטער ומרגיש שהכאב שלו הוא כמו הכאב שלי. כאשר רואים בשמיים שכואב לי אומרים: הרי לצדיק הזה לא מגיע עונש להצטער כך! ומבטלים גם ליהודי את צערו...

הרב אריה לווין, הצדיק הירושלמי,
נסע פעם לרופא עם אשתו שסבלה
מכאבים חזקים ברגלה. לשאלת
הרופא מדוע הגיעו אליו ענה: "רגלה
של אשתי כואבת לנו". הוא ממש חש
את כאבה של אשתו כאילו רגלו שלו
היא זו שכואבת!

בתקופת השלטון הקומוניסטי נאסר אחד החסידים ב'עוון' הפצת יהדות ונלקח לבית הכלא. חברו הטוב התרוצץ במשך כל היום עד לחצות ליל בין כל המשרדים והאנשים בעלי ההשפעה על מנת לנסות לשחרר אותו. כאשר הגיע זמן חצות הלילה והוא גילה שאין סיכוי לעזור לחברו בשום דרך, חזר לביתו ונשכב לישון על רצפת הבית הקרה.

- מדוע אתה שוכב על הרצפה ולא במיטתך? תמהה אישתו.

- חברי שוכב כעת על רצפת הכלא הקרה. אני לא מסוגל לשכב על המיטה שלי! ענה לה.

כתב חידה

אני מצווה גדולה

בחגים, בחתונה, וגם בברית מילה.

גם סתם כשמקבלים משהו טעים,

או כשמשחקים בכיף עם חברים.

כשהכל מסתדר כשאני מנצח,

כשמקבלים הפתעה - אני פשוט

מה משמח אותך?

נספח 1/א

סיפור למורה

שלום, שמי שמחה. יש לי שם שמח ואני באמת רוצה מאוד לשמח ילדים ואנשים. אבל האמת שאינני מצליח בכך תמיד. שמעו מקרה: אתמול פגשתי ילד שהוא עולה חדש בשכונה. הוא היה נראה עצוב ובודד. המשפחה שלו עלתה לארץ לפני כמה חודשים ואבא שלו עדיין לא מצא עבודה. אין להם כסף והם חוששים: מה יהיה? ממה יחיו? רציתי מאוד לשמח אותו אבל איך אני יכול? בקושי יש לי חמישה שקלים במגירה שקיבלתי לדמי כיס. אילו הייתי איש עשיר הייתי נותן להם מליון דולר או שאולי הייתי מוצא לאבא שלו עבודה טובה באחד המפעלים שלי. אבל אינני איש עשיר אז מה אני יכול לעשות?

*

עכשיו נזכרתי בעוד משהו: דודה שלי כבר זמן מה אינה חשה בטוב. יש לה כאבי ראש וסחרחורות. אני רואה שהיא מודאגת ועצובה. בכל פעם הרופא שולח אותה לבדיקות... איך אני יכול לשמח אותה? אם הייתי רופא הייתי עושה לה את כל הבדיקות שצריך וגם נותן לה את התרופות הכי טובות עד שהייתי רואה שהיא כבר בריאה ומרגישה טוב. אבל אינני רופא אז באיזו דרך אני יכול לשמח אותה? אפילו פלסטר אינני יודע לשים...

*

בבית הכנסת שלנו הייתה פריצה והגבאי ממש מודאג. גם כי גנבו מבית הכנסת דברים יקרים וכסף רב וגם משום שעכשיו עליו לשלם את עלות התיקון של הדלת ושל המנעול. אבל הכי מטרידה אותו המחשבה מה יקרה אם יפרצו שוב ויגנבו גם את ספרי התורה. איך אני יכול לשמח אותו? אני רק ילד קטן. אם הייתי מפקד משטרה הייתי מביא גדוד של שוטרים ולא משאיר אבן על אבן עד שהייתי תופס את הגנבים ומכריח אותם להשיב לגבאי את מה שגנבו מבית הכנסת. הייתי מעמיד שוטר קבוע בכל לילה ליד פתח בית הכנסת שישמור עליו מגנבים שינסו לפרוץ ולגנוב דברים יקרים משם. אבל אני לא מפקד משטרה, אפילו אזיקי הצעצוע שלי נשברו אז איך אני יכול לשמח את הגבאי?

שלום, שמי שמחה. יש לי שם שמח ואני באמת רוצה מאוד לשמח ילדים ואנשים. אבל האמת שאינני מצליח בכך תמיד. שמעו מקרה: אתמול פגשתי ילד שהוא עולה חדש בשכונה. הוא היה נראה עצוב ובודד. המשפחה שלו עלתה לארץ לפני כמה חודשים ואבא שלו עדיין לא מצא עבודה. אין להם כסף והם חוששים: מה יהיה? ממה יחיו? רציתי מאוד לשמח אותו אבל איך אני יכול? בקושי יש לי חמישה שקלים במגירה שקיבלתי לדמי כיס. אילו הייתי איש עשיר הייתי נותן להם מליון דולר או שאולי הייתי מוצא לאבא שלו עבודה טובה באחד המפעלים שלי. אבל אינני איש עשיר אז מה אני יכול לעשות?

עכשיו נזכרתי בעוד משהו: דודה שלי כבר זמן מה אינה חשה בטוב. יש לה כאבי ראש וסחרחורות. אני רואה שהיא מודאגת ועצובה. בכל פעם הרופא שולח אותה לבדיקות... איך אני יכול לשמח אותה? אם הייתי רופא הייתי עושה לה את כל הבדיקות שצריך וגם נותן לה את התרופות הכי טובות עד שהייתי רואה שהיא כבר בריאה ומרגישה טוב. אבל אינני רופא אז באיזו דרך אני יכול לשמח אותה? אפילו פלסטר אינני יודע לשים...

בבית הכנסת שלנו הייתה פריצה והגבאי ממש מודאג. גם כי גנבו מבית הכנסת דברים יקרים וכסף רב וגם משום שעכשיו עליו לשלם את עלות התיקון של הדלת ושל המנעול. אבל הכי מטרידה אותו המחשבה מה יקרה אם יפרצו שוב ויגנבו גם את ספרי התורה. איך אני יכול לשמח אותו? אני רק ילד קטן. אם הייתי מפקד משטרה הייתי מביא גדוד של שוטרים ולא משאיר אבן על אבן עד שהייתי תופס את הגנבים ומכריח אותם להשיב לגבאי את מה שגנבו מבית הכנסת. הייתי מעמיד שוטר קבוע בכל לילה ליד פתח בית הכנסת שישמור עליו מגנבים שינסו לפרוץ ולגנוב דברים יקרים משם. אבל אני לא מפקד משטרה, אפילו אזיקי הצעצוע שלי נשברו אז איך אני יכול לשמח את הגבאי?

נספח 2
קרטיסים

חיוך

התחייסות

טובכה
עצה

הקשכה

נספח 2

כרטיסים

תפילה

הכנה

שיעור

ידעות

נספח 3

המשך סיפורו של שמחה

זה שוב אני, שמחה. תודה על הרעיונות היפים שנתת לי כיצד לשמח אנשים גם אם אני לא עשיר או רופא או שוטר... אף פעם לא ידעתי שיש לי כל כך הרבה אפשרויות לשמח! עכשיו אספר לכם משהו מעניין נוסף שקשור לשמחה:

יש לי אח גדול שהתחיל ללמוד בישיבה קטנה. אני יודע שקצת קשה לו. הכל עוד חדש לו והוא עוד לא ממש התרגל למסגרת החדשה. הוא גם מאוד מאוד מתגעגע הביתה. ואני חושב לעצמי: איך אני יכול לעזור לו? אני כאן והוא שם רחוק! אם אני אחייך אליו הוא לא יראה. אינני יכול לחבק אותו או ללטף, ללחוץ לו מילים טובות או להחביא לו ממתק בילקוט. האם אפשר לשמח אותו כשהוא כל כך רחוק?

(כאן המורה עוצר ומפנה את השאלה לתלמידים)

החלטתי לשאול אנשים חכמים ממני: התחלתי עם אבא. אבא חייך והזכיר לי שיש היום כמה אפשרויות לשמח אנשים רחוקים. הוא למשל משוחח עם אחי הגדול בטלפון בכל כמה ימים, מקשיב, מעודד, ומספר לו מה קורה בבית כדי שלא ירגיש מנותק.

שושי אחותי אמרה שהיא שולחת לו מכתבים. במכתב היא יכולה להאריך בתיאורים, לצרף תמונות, ולפעמים אפילו להוסיף ממתק טעים...

אמא משתמשת בשתי האפשרויות: גם בטלפון וגם במכתב ויש לה רעיון נוסף: היא מתפללת עליו! היא מבקשת מה' שיעזור לו להצליח בלימודיו כשהיא מדליקה נרות ומפרישה חלה וקוראת פרקי תהלים להצלחתו. גם זה משמח! מאוד!

נספח 4

המשך סיפורו של שמחה

מספיק לשאול שאלות על שמחה! החלטתי שהגיע הזמן להתחיל לשמח! הרי קוראים לי שמחה, ואני רוצה שכולם יראו כמה אני משמח, אבל זה לא כל כך הלך לי. אתמול הדודים הגיעו לביקור והחלטתי שעד שהם ילכו אני אשמח את כולם כל כך! התחלתי מהתינוק שלהם. הרמתי אותו ועשיתי לו פרצופים מצחיקים, אבל הוא רק בכה. החלטתי שאני אשמח אותו ויהי מה! דגדגתי אותו והוא התחיל ממש לצרוח. הדודה אמרה: הוא מפחד, הוא עוד לא כל-כך מכיר. עוד מעט הוא יתרגל. אבל אני כל-כך רציתי שהיא תראה כמה אני משמח אותו!

אחר כך גיליתי שהחדר של אחי מבולגן. ידעתי שהוא יתבייש אם יראו את זה, אז מהר סידרתי אותו. כשיצאתי מהחדר נזכרתי פתאום שהוא לא יודע שזה אני, אולי אפילו הוא יחשוב שסידר אותו אתמול. ואז איך הוא ידע שאני משמח אותו? אז מיהרתי לומר לו: אריה, סידרתי את החדר שלך! אין לך מושג איזה בלגן היה שם! כולם שמעו, ואחי בכלל לא שמח הוא הסמיק מבושה, הסתכל עליי במבט כועס ולא אמר דבר. בסוף הארוחה סיים הדוד את הגלידה שלו ראשון. מיהרתי ונתתי לו מנה שניה. "אני רואה שאתה מאוד אוהב גלידה ואני רוצה לשמח אותך!" אמרתי לו. הדוד הסתכל עליי נבוך, מלמל תודה ולא נגע בגלידה שנתתי לו. הייתי בטוח שכולם רואים עד כמה אני מנסה לשמח אבל בערב אחרי שהאורחים הלכו, אמא אמרה לי שצריך לחשוב על אחרים ולא רק על עצמי. למה אמא אמרה לי את זה? היא לא ראתה כמה ניסיתי לשמח?